

at de alle tre vilde kunne være stet Fyldest. Med Hensyn til de Lønningssummer og de Kontorholdsvederlag, som Lovforslaget opfører, er det jo for En, der staar uderfor Administrationen, særdeles vanskeligt derom at udtale nogen sikker Formening, og den ærede Ordfører for Forslagsstillere erklærede, allerede da han indbragte Lovforslaget, at dette var et Omraade, paa hvilket han, der dog har beffæstiget sig saa meget med denne Sag og maa være mere inde i dens Details end de fleste Andre, ikke dristede sig til at have nogen fuldstændig sikker Mening. Spørgsmaalet synes at maatte være, for det Første, om de Lønningsvilkkaar, som ere tilbudte denne nye Funktionær — han bliver nemlig ingen Embedsmand, men kun en Finantsministeren beskiftet Funktionær uden Pensionsberettigelse — maa siges at være saaledes, at Administrationen kan have et passende Udvalg af dygtige Kræfter til Besættelse af Posten, og dernæst om det Kontorholdsvederlag, som er opstillet, er tilstrækkeligt til dermed at afholde de meget omfattende og betydelige Forretninger, som forefalde i de to Amtstuer, hvilket sidste Spørgsmaal da igjen indbefatter det Spørgsmaal, om det Kontorholdsvederlag, som er tillagt Frederiksborg Amtstue, saaledes som den vil blive, og det, som er tillagt Amtstuen i Esrom i dens nye Stikelse, hver for sig er rigtig beregnet; thi selv om Totalsummen for Kontorholdet maatte vise sig at være saa stor, at Forretningerne kunne udføres tilfredsstillende derfor, saa maa der dog indtræde det Spørgsmaal, hvorledes Fordelingen rettest sker imellem de to Amtstuer. I den Henseende vil det jo være et Moment, som faar ikke ringe Betydning, at Lovforslaget indstiller, at det 3die kronborgske Skovdistrikt for Fremtiden skal indtages under Frederiksborg Amtstue. Det er en Tante, som findes udtalt fra Regeringens Side, — jeg tror den allerførste Gang dette Lovforslag kom frem, — at man anfaa en saadan Henlæggelse af det 3die Skovdistrikt til Frederiksborg Amtstue for hensigtsmæssig, fordi de Dele af Skovene, som henhøre under dette Distrikt, ligge saa tæt sammen omkring Frederiksborg, at det vilde være forbunden med betydelige praktiske Lettelser for de Paagjældende, om deres Forretninger hos Skovkassereren kunde foregaa paa Frederiksborg Amtstue, i Stedet for Esrom. I Henlæggelsen af dette 3die Skovdistrikt til Frederiksborg Amtstue skjuler sig tillige et Beløb, som altsaa vil komme til Frederiksborg Amtstues Anvendelse, nemlig de Skov-Auktionsprocenter, som falde paa det paagjældende Distrikt, og hvis Beløb, hvis jeg ikke husker feil, ved en tidligere Leilighed er anslaaet til omtrent 1,000 Kr. — Disse Tal ere jo imidlertid af en saadan Bestaaffenhed, at det væsentligst maa bero paa en Prøvelse af Forholdene ved de enkelte Amtstuer, en Prøvelse, som Administrationen er den nærmest kaldede til at anstille —, om de kunne ved-

tages i den Stikelse, hvori de her foreligge for os, og om den Fordeling, som Forslagsstillerne have troet at kunne foretage, er den rette. Under alle Omstændigheder har jeg hilst Fremlæggelsen af dette Lovforslag med Tilfredsstillelse, thi det er fra begge Sider erkjendt, at Lovforslaget om Bevarelsen af Kronborg Amtstue, der her i Folkethinget blev forandret til et Lovforslag om Nedlæggelse af Kronborg Amtstue, ikke hidtil har været paa et saadant Standpunkt, at der for Alvor kunde være Tale om en Mægling mellem de modstaaende Anskuelser. Den nuværende høitærede Finantsminister og Konseilspræsident udtalte sidste Gang, da Sagen var i Landstinget, og da Landstinget med 31 Stemmer imod 10 forkastede hele Loven, at han ikke havde stillet noget Endringsforslag — og nu citerer jeg ordret efter Tidenden — „fordi jeg anser det for unyttigt at fortsætte Forhandlingen af et Lovforslag, hvor Anskuelserne i de to Thing staa hinanden saa bestemt imod, og hvor det efter min Mening ikke er muligt at mediere imellem disse to bestemte Anskuelser“. Og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har, da han indbragte Forslaget, ytret, at deres Hensigt var at gjøre det muligt, at disse Forhandlinger, nemlig mellem begge Thingene, kunne gjenoptages og mulig føre til et Resultat, samt at det har været dem om at gjøre at finde et Forslag, der kunde fremtræde som Mæglingsforslag imellem tidligere stærkt modsatte Anskuelser. Det forekommer mig, at denne Karakter utvivlsomt maa tilkjendes det forelagte Lovforslag. Ved Opnaaelsen af en Overenskomst paa den Basis, som her er bragt frem, vilde een af de Anstødsstene, som i forrige Samling fremkaldte Konfliktten imellem de to Thing, være bortfjernet; thi, naar et saadant Lovforslag er vedtaget, vilde der være Enighed om, hvorledes den paagjældende Position paa Finantsloven skulde opføres, og jeg anser det for at være en rigtig Erkjendelse, at Løsningen af Spørgsmaalet om Kronborg Amtstues Nedlæggelse eller Bevarelse i Henhold til Loven af 2den Juli 1870 § 5 skal finde sin Afgjørelse ikke igjennem Finantsloven, hverken direkte eller indirekte, men gennem et særligt Lovforslag. Jeg ønsker derfor ligesom de ærede Forslagsstillere, at dette Lovforslag maa blive henvist til en Prøvelse i et Udvalg, som kunde forhandle med Ministeriet angaaende de enkelte Punkter, navnlig de enkelte Talførrelser, og at der deraf maatte kunne fremkomme et Resultat, som var acceptabelt saavel for dette Thing som for Regeringen og Landstinget, og at dermed dette Spørgsmaal maatte være bragt ud af Verden.

Berg: Jeg har tre Indvendinger at gjøre imod dette Lovforslag. Den første Indvending angaar Forslagets Indhold. Det blev ved Indbringelsen antydet for os, at det var et Mæg-